

800-lecie osadnictwa na Śląsku Cieszyńskim. Powiat chce uczcić jubileusz

Data publikacji: 22.02.2023 9:14

Najstarszy historyczny dokument, który ujawnia istnienie sześciu osad leżących na terenie dzisiejszego powiatu cieszyńskiego - Goleiszowa, Iskrzyczyna, Ogrodzonej, Puńcowa, Zamarsk i Zarzecza - pochodzi z 1223 roku. W związku z 800-leciem pierwszego udokumentowania osadnictwa w naszym regionie, władze powiatu chcą uczcić ów jubileusz.

Zdjęcie poglądowe. Źródło: pixabay.com

Rada Powiatu Cieszyńskiego na najbliższej sesji ma podjąć uchwałę ogłaszającą "rok 2023 rokiem najstarszego osadnictwa na Śląsku Cieszyńskim, potwierdzonego w źródłach historycznych". [Jak czytamy w jej uzasadnieniu](#), nie można ustalić dokładnych dat samego powstawania poszczególnych miejscowości regionu. Znane są jednak źródła, które dokumentują samo istnienie grodów i osad, a najstarszym wzmiankowanym miastem z regionu jest Cieszyn, który został określony grodem kasztelańskim w bulli protekcyjnej papieża Hadriana IV z 1155 roku.

Z kolei istnienie 15 osad, w tym sześciu wspomnianych na wstępie i leżących na terenie dzisiejszego powiatu cieszyńskiego, udokumentowane zostało w dyplomie wystawionym przez biskupa wrocławskiego Wawrzyńca w 1223 roku dla klasztoru norbertanek z Rybnika.

"Wynika z niego, że w kasztelanii cieszyńskiej istniały takie osady, jak: Bielowicko, Goleiszów, Iskrzyczyn, Nawsie, Ogrodzona, Puńców, Radowice, Solca, Świętoszówka, Wisła koło Strumienia, Zamarski, Zarzecze oraz Przedmieście Cieszyńskie (traktując ją jako odrębną od Cieszyna osadę). Listę najstarszych miejscowości uzupełniały dwie zaginione później wioski, czyli Nagerwice oraz Kleczomia lub Klechynoga. Także kolejne miejscowości, występujące na naszym terenie w początkach XIII wieku pojawiają się w źródłach pisanych w latach dwudziestych XIII wieku. Chodzi tu o dyplom papieża Grzegorza IX dla benedyktynów z Tyńca, wystawiony 7 grudnia 1227 roku na Lateranie oraz dokument wydany przez tegoż papieża dla tychże benedyktynów w 1229 roku. W pierwszym z nich (czyli w 1227 roku) ujawniona została po raz pierwszy Orłowa. W drugim z aktów, obok Puńcowa, który wymieniony już został w dyplomie biskupa Wawrzyńca (a także w dokumencie księcia Kazimierza opolskiego wystawionego dla norbertanek rybnickich w 1228 roku), wymieniono następujące miejscowości ze Śląska Cieszyńskiego: Cierlicko, Dąbrowa, Kocobędz, nieznane wspólnie Lacobanty, Orłowa (która ujawniona została już dwa lata wcześniej), Ostrawa, Wierzbica, Zabłocie (położone niedaleko Bogumina) i Żuków, które to osady pojawiły się na dyplomie papieskim obok szeregu innych miejscowości, położonych dla odmiany w sąsiedniej kasztelanii raciborskiej.

W 1256 roku, przy okazji zawarcia umowy granicznej pomiędzy księciem opolskim Władysławem a królem czeskim Przemysłem Ottokarem II, ujawniły się w źródłach następne osady: Bogumin (który w przyszłości będzie bardziej ciążył w stronę kasztelanii raciborskiej) oraz Gruszów. Kolejna wioska należąca do kasztelanii cieszyńskiej pojawiła się w źródłach pisanych dopiero po dwudziestu pięciu latach. Była to mianowicie Lubna (w 1281 roku). W ślad za nią ujawniły się: Skoczów (w 1282 roku), Krasna (w 1284 roku) oraz Simoradz (1286) i Boguszowice (1290)." - czytamy w uzasadnieniu uchwały.

Warto przypomnieć, że gmina Goleiszów [rozpoczęła już obchody 800-lecia Puńcowa i Goleiszowa, a także 500-lecia Bażanowic](#).